ΕΣΤΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ. Ἔτος ΙΖ'. Ἀριθμὸς 6725 | ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Α. Δ. ΚΥΡΟΥ | Ἑσπέρα Τετάρτης 24 Ὀκτωβρίου 1912

ΑΙ ΔΥΣΧΕΡΕΙΑΙ ΤΗΣ ΜΕΣΟΛΑΒΗΣΕΩΣ

Προκαλοῦν ἴσως δυσφορίαν καὶ ὑποψίας αἱ διαφαινόμεναι μεταξὺ τῶν Δυνάμεων ὅτι ὑπάρχουν διαφοραὶ διαθέσεων διὰ τοὺς ὅρους καθ' οὓς θὰ ἐγένετο ἡ ζητουμένη ὑπὸ τῆς Τουρκίας ἐπέμβασις αὐτῶν. Ἡ πρώτη διακοίνωσις ἐξεδηλώθη ὑπὸ τῆς Αὐστρίας κατὰ τῆς ἀξιώσεως τοῦ Γάλλου πρωθυπουργοῦ κ. Πουανκαρὲ, ὅπως πρὸ παντὸς οἱ ὀυδήποτε διαβήματος τῶν Δυνάμεων δηλωθῇ ὑπ' αὐτῶν ὅτι οὐδεμία ἔχει ἰδίας ἐπαφικὰς ἀξιώσεις ἐπὶ τῆς Βαλκανικῆς. Τόσον ὅμως ἡ ἐκ τούτου ἔριδις ἄλλως τε ὑπὸ τοῦ Τύπου μᾶλλον διεξάγεται, ὅσον καὶ ἄλλαι ἐξ ὑποψιῶν κοινολογούμεναι εἰς τὰς πτήλας τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων ὡς πιθαναὶ διαφωνίαι, δὲν νομίζομεν ὅτι δύνανται νὰ γεννήσουν ἀνησυχίαν τινά.

✦

Πρὸ παντὸς πρέπει νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν τὴν ἐξέλιξιν, τὴν ὁποίαν ὑπέστη καὶ ἐξακολουθεῖ, ὡς φαίνεται, νὰ ὑφίσταται ἀκόμη ἡ Γαλλικὴ περὶ μεσολαβήσεως πρότασις. Εἶνε δὲ γνωστὸν ὅτι μέχρι πρὸ ὀλίγων ἀκόμη ἡμερῶν πολὺ ἀπέχον αἱ Κυβερνήσεις τῶν Δυνάμεων ἀπὸ τῆς ἰδέας τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς ριζικῆς ἐν τῇ Βαλκανικῇ μεταβολῆς τὴν ὁποίαν ἐπέφερεν ὁ πόλεμος. Ἂν ὁ Τύπος ἔσπευδε νὰ διακηρύττῃ ὅτι δὲν εἶνε πλέον δυνατὴ ἡ ἐπανίδρυσις τῆς Τουρκικῆς κυριαρχίας ἐκεῖ ὅπου αὕτη κατελύθη διὰ τῶν ὅπλων τῶν συμμαχικῶν κρατῶν. αἱ Κυβερνήσεις ὅμως, διστακτικαὶ καὶ ἀμφίρροποι ἕνεκα τῆς σοβαρότητος τῶν πραγμάτων, ἀλλὰ καὶ ἕνεκα τῆς ραγδαίας ἐξελίξεως τοῦ πολέμου, ἔσταντο διαπορούσαι ὄχι μόνον περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν θὰ παρενέβαινον, ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ σκοποῦ. Ἄλλως δὲ μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς κηρύξεως τοῦ πολέμου εἰς τὴν Βαλκανικὴν Χερσόνησον ἵσταντο ἀντιμέτωποι αἱ βλέψεις καὶ τὰ συμφέροντα αὐτῶν τῶν Δυνάμεων· ἡ δὲ ἐπελθοῦσα ἀτροπὴ, μὲ ὅσην μάλιστα ἐπῆλθε ταχύτητα, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ εὕρῃ τὰς Κυβερνήσεις αὐτὰς ἑτοίμους πρὸς τὴν λύσιν.

✦

Φυσικαὶ λοιπὸν εἶνε αἱ ἐμφανιζόμεναι μεταξὺ τῶν Δυνάμεων δυσχέρειαι κατὰ τὰς πρώτας διὰ τὴν μεσολάβησιν συνεννοήσεις, καθὼς φυσικὸν εἶνε καὶ τὸ καχύποπτον, μὲ τὸ ὁποῖον ἀνατέμνονται ὑπὸ τῶν μὲν αἱ προτάσεις ἢ αἱ ἀπαιτήσεις τῶν δέ. Εἰς ὑπερβολὴν δὲ τοιαύτης καχυποψίας ὀφείλεται καὶ ἡ ἐξωγκωμένην ἄλλως τε ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου τυπικὴ μᾶλλον διχογνωμία μεταξὺ Βενιζέλου καὶ Παρισίων.

Ἡ περαιτέρω συνεννόησις δὲν πιστρέπεται ἀμφιβολία ὅτι θὰ ἐξομαλύνῃ πᾶσαν δυσχέρειαν καὶ θὰ ἄρῃ πᾶσαν διαφωνίαν. Αἱ ὑποψίαι καὶ οἱ φόβοι θὰ εἶχον ὑποχωρήσει, ἂν αἱ Δυνάμεις ἐκαλοῦντο νὰ ρυθμίσουν κατὰ τὴν ἰδίαν μόνον αὐτῶν κρίσιν τὰ πράγματα τῆς Βαλκανικῆς· διότι τότε θὰ ἦταν τελείως δικαιολογημένοι καὶ αἱ μεταξύ των ὑποψίαι καὶ ἀντιζηλίαι. Ἀλλ' ὡς ἀναγνώριστον ἤδη ὁ κ. Ἐδουαρδ Γκρέϋ εἰς τὰς χθεσινὰς πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων δηλώσεις του: «ΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΚΑ ΚΡΑΤΗ ΝΙΚΩΝΤΑ ΔΙΚΑΙΟΥΝΤΑΙ ΝΑ ΔΙΑΤΥΠΩΣΟΥΝ ΑΥΤΑ ΤΟΥΣ ΟΡΟΥΣ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ.»

Δὲν ἀπομένουν λοιπὸν ζητήματα δυσχερῆ διὰ τὴν κατ' ἀρχὴν συναίνεσιν ὅλων τῶν Δυνάμεων. Ἴσως δὲ μόνον ἀναφύεται πρὸς παρέμβασιν ἡ στενοχωρία καθ' ἣν αἱ στρατιαὶ τῶν συμμάχων δὲν θὰ ἔχουν πολὺ περαιτέρω νὰ προχωρήσουν.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ

Η ΜΕΤΡΟΠΟΛΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Δύο ἐκκλησίας μοῦ εἶνε ἀδύνατον νὰ λησμονήσω. Δύο ναοὺς ἀφιερωμένους εἰς τὴν Ἁγίαν τοῦ Θεοῦ Σοφίαν. Τὸν ἕνα εἰς τὴν Κων/πολιν καὶ τὸν ἄλλον εἰς τὴν Θεσσαλονίκην. Διὰ τὸν πρῶτον δὲν ὑπάρχει Ἑλληνικὴ καρδιά, ποῦ νὰ μὴ μετοβάλλεται εἰ, ὑμνιαστήριον εἰς μόνην τὴν ἀνάμνησίν του. Διὰ τὸν δεύτερον δὲν συνέβη τὸ ἴδιον. Ὄχι διότι αὐτὸς εἶνε ὀλιγώτερον τίμιος, ὀλιγώτερον μαρτυρικὸς ἀπὸ τὸν πρῶτον. Ἀλλὰ ἐπειδὴ δὲν τὸν ἤγγισεν ἡ εὐθεῖα γραμμὴ τοῦ ἱστορικοῦ μας βίου. Ἔλαβεν εὑρεθῆ εἰς μίαν διακλάδωσιν. Εἰς πόλιν, ἡ ὁποία, μολονότι ἦτο ἡ δευτέρα πρωτεύουσα τῆς Αὐτοκρατορίας, εἶχε πρὸ αὐτῆς ὁλόκληρον Βυζάντιον. Εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, τῆς ὁποίας ὁ ρόλος κατὰ τὴν ἀγωνίαν τοῦ Κράτους, καίτοι ἔκαμε πολὺν θόρυβον, ὑπῆρξεν ὅμως δευτερεύων. Κατὰ τοὺς χρόνους τῆς δουλωσύνης σχεδὸν ἀπαραιτήρητος.

Μοῦ φαίνεται ὅτι ὅλη ἡ κίνησις ἡ ἐπιχιθεῖσα τῶν τινων ἐτῶν νὰ σε ἐφεται περὶ τὸ βυζαντινὸν παρελθόν, ὀφείλεται πρωϊστως εἰς τὴν γερμανικὴν ἐπιστήμην, ποῦ ἐσήκωσε τὸν πέπλον, ὅστις ἐπὶ αἰῶνας ἐκάλυπτεν ὁλόκληρους ἐποχὰς ἑλληνικοῦ μεγαλείου. Διὰ τοῦτο κατελήγω εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι, ἂν ὁ Πατριάρχης ἐπιμεῖτο τὸν Πάπαν καὶ ἐκατὸν ζέ νους ἄγιους τοῦ ὀρθοδόξου Παρα'είσου, ἐκεῖνοι ποῦ θὰ εἶχαν δικαίωμα εἰς τὸν φωτοστέφανον θὰ ἦσαν ὁ Κρουμβάχερ, ὁ Νιλὶ καὶ ἡ ἄλλη χορεία τῶν Γερμανῶν Βυζαντιολόγων. Εἰ. αὐτοὺς καὶ ἀερικοὺς ἥλιον. χρωστοῦμε τὴν ἀφύπνισιν καὶ τὴν ἐκλαΐκευσιν τῶν μελετῶν τῆ μεσαιωνικῆς μας ἱστορίας, συνέπεια τῶν ὁποίων ὑπῆρξε καὶ ἡ ἀπὸ τῆς λήθης ἔξοδος τῶν ἀρχαίων μνημείων τῆ Αὐτοκρατορικῆ Πόλεως.

Τὸ σχέδιον τῆ Ἁγ. Σοφίας Θεσσαλονίκη; εἶνε πολὺ παλαιόν. Ἀπ' αὐτὸ μάλιστα ἀντεγράφη τὸ σχέδιον τῆ Ἄλλης, τῆ. Μεγάλη Ἐκκλησίας. Δὲν ἔχει βέβαια ἡ Μητρόπολις τῆς Θεσσαλονίκη τὸν ὄγκον τῆ Βυζαντινῆ., οὐδὲ τὸ ἀχαλ. τῶν κυριτώσεων τοῦ ἐσωτερικοῦ τη.. Δεν σᾶς κάνει, ὅπως ἐκείνη, νὰ βλέπετε παντοῦ ἢ νὰ φαντάζεσθε περιφερείας. Εἶνε μικρότερα. Ἀλλὰ τὴν συστολὴν τῆς ἐπαρχιακῆς ἐποδομῆ.. Ἀλλὰ ἡ συστολὴ αὕτη σᾶ. παρέχει μοναδικὴν τὸ σταυ ικὸν σχῆμά τη.. μίαν μοναδικὴν ἀρχιτεκτονικὴν ἀπόλαυσιν, ποῦ ἀποκαλύπτεται ἐπίση. μόνον εἰ, τὸ Ἅγιον Μᾶρκον τῆς Βενετίας.

Μία Παναγία, ἡ Πλατυτέρα τῶν Οὐρανῶν, ἀνεβασμένη εἰς τὴν κόχην τοῦ Ἱεροῦ, ὁλόχρυσον ἀπὸ ψηφίδας, μὲ τὸν Ἰησοῦν εἰς τὰ γόνατα, ἀνοίγει τοὺς βραχίονας καὶ παρατηρεῖ αἰῶνας τώρα ἀπὸ τὴν ἀπέναντι χαμηλὴν ἐξώθυραν τὸν χόρτον νὰ μπατοβγαλίῃ εἰς τὸν ναὸν τοῦ υἱοῦ της. Τί πάτια της τὰ μαῦρα, ἀνοιγμένα εἰς προσήλωσιν, μοῦ ἔκαμαν τὴν ἐντύπωσιν τοῦ θυμοῦ διὰ τὴν παρατήρησι τῆ διαμονῆ. τοῦ ἀπίστου. Μὲ πόσην ἀγαλλίασιν ἡ Παρθένος θὰ εὐλογήσῃ τώρα ἀπὸ τοῦ ὕψους της τὸν Ἕλληνα στρατιώτην, ποῦ θὰ ἔμβῃ πιστὸς διὰ νὰ εὐαγγελισθῇ μὲ τὸ μάλιχερ στὸ χέρι τὸ: «Χαῖρε Κεχαριτωμένη!»

Μία ἐπιγραφὴ σχεδιασμένη μὲ ψηφίδας εἰς τὴν κόχην τοῦ Ἁγίου Βήματος, γύρω ἀπὸ τὴν Θεοτόκον, φαίνεται τὰ ἐπαναλαμβάνῃ μίαν προσευχήν της:

«Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, στερέωσον τὸν Οἶκον τοῦτον ἕως τῆς συντελείας τῶν αἰώνων πρὸς δόξαν Σοῦ καὶ τοῦ μονογενοῦς Σου Υἱοῦ καὶ τοῦ Παναγίου Σου Πνεύματος.»

Ἡ Θεοτόκος καθημένη ἐπὶ Θρόνου, πατᾷ μὲ τὸ πόδι τὸ κεφάλι τοῦ προπαιωρικοῦ φειδιοῦ, ἐνῷ μία ἄλλη ἐπιγραφὴ ἐκδιπλουμένη ἐπὶ τῆς ἀφίδος τοῦ Ἁγίου Βήματος, ψαλμωδεῖ τὸ Δαυιδικόν:

«Πληνθησόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ Οἴκου Σου. Ἅγιος ὁ ναός Σου. Θαυμαστὸς ἐν δικαιοσύνῃ.»

✦

Εἶνε εὐτύχημα διὰ τὴν Χριστιανικὴν τέχνην τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ μεγάλη πυρκαϊὰ τοῦ 1890, ἀφῆκε τὸν ναὸν τῆς Ἁγίας Σοφίας ἄθικτον ἐντελῶς. Ὁ ἔξωτε ικὸς νάρθηξ, ὁ ὁποῖος κατέπεσε, καὶ οἱ δύο πλάγιοι γυναικωνῖται, ποῦ κατέ.ρευσαν, ἦσαν μεταγενέστερα ἔργα, Τουρκικά. Μόνον εἰ, τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ ναοῦ διεφύλαξαν ὅλίγοι κίονε. καὶ μερικὰ κιονόκρανα.

Ἄλλο μεγάλο εὐτύχημα ἦτο καὶ ἡ ἐγκαιρος ἐπέβασις τοῦ σοφοῦ Βυζαντιολόγου κ. Π. Παπαγεωργίου, περὶ τοῦ ὁποίου καὶ εἰ. προηγουμένη πραγματεία ὡμίλησα. Οἱ γηραλέοι Τοῦρκοι τὸν ἔδειχναν εἰς τοὺς μικροὺς, ὅταν ἦμην ἐκεῖ καὶ ἔλεγαν μὲ σεβασμόν: Ἀλλαχιάν! (Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ἐστάλη ἀπὸ τὸν Θεόν). Εἶνε τόσον μεγάλη ἡ ἐμπιστοσύνη τοῦ Ἕλληνος ἐπιστήμονος, ὥστε ὁ ὁ θὰ εἶ.ε ὑπερβολὴ νὰ ἐπαναληφθῇ καὶ ἀπὸ Ἑλληνικὰ χείλη ὁ Τουρκικὸς χαρακτηρισμός.

Ὅταν λοιπὸν ὁ Ἑλληνικὸς πόνος, ὠχυρωμένος ἀπὸ τὴν ἐπιστήμην, ἐμβῆκε μέσα καὶ ἀπέξεσε μετὰ τοῦ ἄλλου καὶ τὸ βαθυρικὰ ἀσβεστώματα, ἔλαμψε καὶ πάλιν ἡ ὀόξα τῶν ὅαν ασίων μωσαϊκῶν μὲ τὰς πλήρεις ὑρησκευτικοῦ ὀνήτο. ἐπιγραφὰς τω, ὅλα. σχεδιασμένας μὲ ψηφίδας:

«Ἐπὶ Παύλου ἀγιωτάτου, Ἀ χιεπισκόπου Θεσσαλονίκη., ἐγένετο οὐν Θεῷ τὸ ἔργον τοῦτο.»

μαρτυρεῖ ἡ μία γύ ω εἰ. τὸν θόλον, ἐνῷ ἡ ἄλλη πολυλογεῖ ἐπὶ τῆς χρονολογίας τῆ. ἀνεγέρσεως.

Ὁ θόλο , ἔ.α ψηφιδωτὸν σχεδὸν ἀνέπαφον, παριστᾷ τὴν ἐπὶ τοῦ Ὄ ους τῶν Ἐλαιῶν ἀνάληψιν τοῦ Χριστοῦ μὲ τοὺς λ υχειμονοῦντας ἀποστόλου. τριγύρω, ἐ φυτικόδενδρα τόσον φυσικὰ, τόσο ζωντανῶν χρωματισμῶν, ὥστε περὶ ἔνετε νὰ φυσίξῃ κάπιο ἀγεράκι ἀπὸ τὰς ἀνεμίνας ὀυ ίας τοῦ θόλου διὰ νὰ κινηθοῦν ρυθμικὰ τὰ μεγαλοπρεπῆ ἀνατολίτικα φύλλα. Εἰς τὰς τέσσαρας γωνίας τοῦ θόλου αὐτοῦ ὑπάρχουν ἰσάριθμοι σκοτεινοὶ θάλαμοι πλήρεις πίνων, τῶν ὁποίων τὰ στόμια ἦσαν ἐστραμμένα πρὸς τὸ κέντρον τοῦ ναοῦ χάριν τῆς ἀκουστικῆ.. Αὐτὴ ἡ ἀνακάλυψις ὑπῆρξε πρωτοφανὴ. διὰ τὴν ἰσ ρίαν τῆς Ἀνατολικῆ τέχνης.

Τὸ μωσαϊκὸν τοῦ θόλ ν εἰκονίζει τὸ Χριστὸν ἀναλαμβανόμενον ἐπὶ ὀρόνου ἀπὸ νεφέλας. Ὦ. ἐρευνήσατε ὁ Κύριος ἔχει τὸ τε ν τῆ. ἔ ιδος. Τοῦ. πόδας του στηρίζει ἐπάνω εἰς τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν κρατοῦν ἑκατέρωθεν δύο ἄγγελοι. Ἀναμέσον δὲ τῶν λευχειμονούντων ἀποστόλων καὶ τῶν παρεστιωμένων φοινικοδένδρων ἐγείρεται ἡ Παναγία ἡ Δεομένη.

Θαυμάσιοι τάπητες σχεδιασμένοι μὲ ψηφίδας κατέβαινον εἰς τὰ πλάγια τῶν τοίχων, κοσμούμενοι μὲ ψηφιδωτὰ μονογράμματα Βασιλέων καὶ ἐπισκόπων, τὰ ὁποῖα διοιάζουν μὲ ἄνθη καλλιγραφικά, ἄνθη ποῦ εἰς κανένα ἄλλον ναὸν δὲν ἠμπορεῖ νὰ δρέψῃ τὸ βλέμμα τοῦ χριστιανοῦ.

Μέσα εἰς τὴν Ἁγίαν Σοφίαν Θεσσαλονίκη. ἱερ ὑργει καὶ ὁ μέγας Εὐσέβιος ἕνας ἀρχιεπισκοπὸς ἐπὶ τῆ. ἀλώσεως τῆ πόλεως ὑπὸ τῶν Καταλανῶν, τοῦ ὁποίου τὸ συγγραφικὸν ὕφος ἠμπορεῖ νὰ φέρῃ ἀπελπισίαν εἰς ὅποιον ἀπὸ ἡμᾶς νομίζει πῶς γράφει κάπω. μὲ κοπιῶτητα, μὲ ἀλήθειαν, μὲ ἐξυπ ἀδα. Τί πράγματα ἔγραψε αὐτὸς ὁ ἄνθρωπο ! Τὰ διαβάζετε καὶ ἐρωτᾶτε : Μὲ ἤτανε δεσπότης ἕνας συγγραφεὺς τόσον ρεαλιστής ; Εἶνε δυνατὸν νὰ ἐζοῦσεν εἰς τὸν μεσαίωνα ἕνα πνεῦμα, ποῦ καὶ τώρα ἀκόμη διὰ τὴν τόλμην του θὰ ἤμπο οῦσε νὰ περάσῃ γ ὰ πρόφων ; Χωρὶς ἄλλο, δὲν φορεῖ ράσα, τοὐλάχιστον ὅταν γράφῃ τὴν ἱστο ίαν τῆς Θεσσαλονίκης. Φορεῖ ζακέτα ἐγκυκλοπαιδικοῦ φιλοσόφου καὶ, μὲ ἀειδίαστα γεμάτον σαρκασμὸν ποῦ θὰ ἐζήλευε καὶ ὁ Βολταῖρος, μᾶ. δημγεῖται ἕνα σωὸ σπαρταριστὸ λεπτομερεῖα..

Ὁ ιολ γυμένως ἡ λεπτομέρεια, ὅταν μπαίνῃ εἰς τὴν θέσιν της, ἀξίζει βιβλιοθήκην ὁλόκληρον.

Καὶ τώρα ὀύο λόγια ἀκόμη διὰ τὴ μέλλουσαν Μητρόπολιν τῆς Θεσσαλονίκης.

Ἡ Ἁγία Σοφία, ὡς ἀπεδείχ η, ὀὲ χρειάζεται καμμίαν ἐπισκευήν. Ἡ ὀχυρὰ ἐκτενὴ περίμετρος τοῦ κτι ίου μένει ὁποία ἦτο καὶ πρὸ δεκατριῶν αἰώνων. Ἡ στέγη μὲ τὸν κύκλιον τρουλὸν ἐν καὶ τοῦ, μεγ τέρ ν γύρω διατηρεῖται στερεά. Τί μωσαϊκὰ διηγοῦνται ἀκόμη τὰ μεγαλίτον τῶν ἱερῶν τελετῶν τη . Τ χρε ἀζεται ; Μία ἐπιστημονικὴ ἱστορία σιοῦ τοῦ ἀτοσμου τη , σύμφωνα πάντοτε μὲ τὴν αὐστηρὰν Βυζαντ ὴν παρά δοσιν. Ὄχι μὲ τὴν πα εξήγησιν τῆς ἐκκλησιαστικῆ μας ἔχη, διὰ μ υνιζουργραφία .

Ἡ ἐκκλησία αὐτὴ, ἀνακαινιζομένη ἐσωτερικῶς, πρέπει νὰ φύγῃ δεκαφτὰ αἰῶνας πίσω. Πρέπει νὰ εὐ ιεθῇ εἰς τὸν ἐβδομηκοστὸν αἰῶνα, ὁ ὁποῖος τὴν εἶδεν ἐ καινιζομένην. Ὁ ἀρχιτέκτων, ποῦ θ' ἀναλάβῃ τὸ ἔργο ἐ γο, ὀ ίλει νὰ λησμονήσῃ ὅτι εἶνε ἀ ὀ ωπος τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος, τοῦ αἰῶνος τῶν ἔργων ποῦ γίνονται ἀπὸ ξιλάμια καὶ μπογιᾶ, φαντασιῶνες. Πρέπει νὰ ποτισθῇ τόσον ἀπὸ τὸ χριστιανικὸν παρελθόν, ὥστε ἀκόμη καὶ νὰ διομαθῇ Ἀθθέος ἡ Ἰσ δωος. Νὰ νηστεύῃ Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν, νὰ φο ἐσῃ ρούχα τῆ. ἐποχῆς ἐκείνης καὶ ἐν ἐ ἀγκῃ νὰ γείνῃ καὶ εὐ οῦχο., ὅπω ἤτο τ τε τοῦ συρμοῦ, ἂν μὲ αὐτὸν τὸ ἀναχ οιτιρὸν πρόκηται νὰ κε δίσῃ ἕνα τέτοιον καλλιτεχνικὸν θρίαμβον.

ΡΟΔΟ

ΑΙΜΑΤΟΓΕΝΝΗΤΑ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑ

Τὰ παλληκάρια ἐστρώθηκαν στὸ ματωμένο χῶμα,
τὸ αἷμα ποτάμι ἀνάβλυσεν ἀπ' τῆς λαβωματιές·
ἀνοιξ' ἡ Γῆ τὰ σπλάχνα της καὶ πίνει, πίνει ἀκόμα
νι' ἀδειάζει ρεματιές.

Ἐφέτος θἄνε ἡ ἄνοιξι τριαντάφυλλα γεμάτη,
θ' ἀ θοβολήσῃ ἀκούραστα καὶ τὸ ξερὸ κλαδί·
καὶ θἄνε τὰ τριαντάφυλλα τέτοια, ποῦ ἀνθρώπου μάτι
δὲν θἄχῃ ξαναΐδῃ.

Καὶ θἄχουν τὰ τριαντάφυλλα δροσιᾶς μαργαριτάρια·
θἄνε τὰ δάκρυα ποῦχυσεν (ὤ, δόξα ζηλευτή!)
ἡ ἀθάνατη Πατρίδα μας γιὰ τ' ἄξιοι παλληκάρια
ποῦ πέσανε γι' αὐτή.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΑΨΟΓΟΣ ΣΤΑΣΙΣ

Κάλλιο ἀργὰ παρὰ ποτέ. Ἂς μιλήσωμε μόλις σήμερα γιὰ τὸ γράμμα ποῦ ἔστειλε πρὸ τεσσάρων ἢ πέντε ἡμερῶν ὁ διευθυντὴς φιλέλλην κ. Ὀλλω. Δοιπὸν, αὐτὸ τὸ γράμμα δὲν ἀπεστελεῖτο μόνον ἀπὸ εὐχῆς τουνευμένες. Εἰς τὸ τέλος ὑπῆρχε μία φράσις κατάμνησιν ἀπὸ ἔννοιαν: «Μάθετε, καὶ ἐλήγεν ὁ ἀυφὴν διευθυντὴς τῆς Γαλλικῆς Ἀρχαιολογικῆς σχολῆς, ὅτι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον θυμάζω περισσότερον, εἶνε ἡ γενναία προσπάθεια, τὴν ὁποίαν ἐκάματε μόνοι σας, χωρὶς νὰ ὑπολογίσετε πλέον ἐπὶ τῶν «φιλελλήνων».

Ὁ κ. Βενιζέλος πρὸ καιροῦ εἶπεν: «Ἡ πολιτικὴ τῆς ζητιανιᾶς πρέπει νὰ παύσῃ, πλέον.» Ἡ ἀρχὴ αὐτὴ ἐφηρμόσθη καθ' ὅλην τὴν ἐκστρατείαν καὶ ἐπέτυχε θαυμασίως.

Πρὸ ὀλίγων ἀκόμη ἐτῶν ἡ Ἑλλὰς ἔκλαιγε ἡ Μοῖρά της.

— Λεῆσέ με, ἐλεῆστε... Νὰ συχωρεθοῦν τ' ἀποθαμένοι σας, δόσε μας τὴ Κρήτη... Ἐλεῆστε, χριστιανοί. Κρήτη ἀκούω καὶ Κρήτη δὲν βλέπω!

Καὶ ἡ Ἑλλὰς ἔλεγε τὴν ἀλήθεια. Κρήτη ἄκουγε καὶ Κρήτη δὲν ἔβλεπε. Τὴν σήμερον αὐτὴν — ἐνθυμεῖσθε; — τὴν εἴχαμεν ὀνομάσει ἄψογον...

Δοιπὸν ἀπεδείχθη ὅτι ἡ πολιτικὴ μοιάζει καταπληκτικὰ μὲ τὸ κόρτε. Χωρὶς νὰ εἶνε πανεῖς ἀδυσώπητος, δὲν πρέπει νὰ κάνῃ τοσαύτα ὑπερβολικὰ Τὸ ἄξίωμα αὐτὸ, ποῦ ἠξιώθη καὶ ὁ τελευταῖος ντάντης, τὸ εἴχαμε παραγνωρίσει τελείως. Μᾶς ἐμειδίασεν ἡ τάδε Μ. Δύναμις; Τί εὐτυχία! Μᾶς ἀπηύθυνεν ἕνα λυμπλιμένιο ὁ πρέσβυς ἄλλης Δυνάμεως; Καλὰ πᾶν τὰ πράμματα. Ἐλιβάμε ἕνα ἔγγραφον, ὅπου ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν μεγάλου Εὐρωπαϊκοῦ Κράτους μᾶς διαβεβαιώνει περὶ τῆς ἐξαιρέτου πρὸς ἡμᾶς ἀπολήψεώς του; Σημεῖον εὐχάριστον. Καὶ ἔτσι εἴχαμε παραιτήσει κάθε ἄλλη δουλειὰ καὶ ἐκυττάζαμε τὸ βαρόμετρον τῶν διαθέσεων τῶν Δυνάμεων.

Ἡ στρατηγικὴ τοῦ κόρτε, ὅμως ἀπαγορεύει ρητῶς εἰς τοὺς ἐρωτευμένους νὰ ξελιγώνωνται ὑπερμέτρως, καὶ ἀκόμη ρητότερα τὸ νὰ κυττάζῃ ὁ ἐνδιαφερόμενος στὰ μάτια τὴν κόρην ἢ ἔστω καὶ τὴν Μεγάλην Δύναμιν τῶν ὀνείρων του. Δεῖχνε ὅτι συμπαθεῖς τὴν Διλλὴν ἢ τὴν Ἀγγλίαν δὲν εἶναι τὰ αἰσθήματά σου, ἀλλὰ προσοχὴ μὴ τυχὸν τὸ παρεξηλώσῃς· ἂν φθάσῃς εἰς τὸ σημεῖον νὰ ὁμολογήσῃς ὅτι χάνεις Ἐκείνην δὲν ἠμπορεῖς νὰ ζήσῃς, βάλε τὸν ὅπως λέγουν κοινῶς, ρήγανι. Ἀντιθέτως πρὸς τὴν ἀρχὴν αὐτὴν, ἐμεῖς ἀφωνάζαμε τοὐλάχιστον τρεῖς φορὲς τὴν ἡμέρα:

— Τὰς Δυνάμεις καὶ μίαν καλύβην.

— Ἐν στάσιν αὐτὴν — ἐνθυμεῖσθε; — ἐὰν εἴχαμεν ὁμόσει ἄψογον...

Ἕνα καλὸ πρωὶ ὅμως αἱ Δυνάμεις μᾶς ἐμειδίασαν προσαυτευικῶς καὶ μόλις ἀντιπεδώσαμεν τὸ φιλοφρόνημα.

Τὴν ἄλλην ἡμέραν αἱ Δυνάμεις ἐμειδίασαν ὀλίγον περισσότερον καὶ ἐκρατήσαμεν ἐπὶ τέλους τὸ σοβαρό. Καὶ ἔκτοτε ἐμάθαμε νὰ μὴν ὑποκύπτωμεν αἰωνίως κοὶ τυμπανίως, νὰ μὴ δεχώμεθα καπελλιές, τῆς ὁποίας ἐφοήταμε ἄλλοτε χάριν φιλίας, καὶ ἐπὶ τέλους ἔκτοτε ἐμάθαμε νὰ λέμε ὄχι, ὅταν εἶνε ἀνάγκη. Ἀπὸ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἡ δουλειές μας πηγαίνουν λαμπρά. Ἀντὶ νὰ χάσωμεν, ἀπεκτήσαμεν φίλους. Ἀντὶ νὰ μείνωμεν στὰ κρύα τοῦ λουουροῦ, ἔχομεν τώρα τὴν δυσκολίαν τῆς ἐκλογῆς. Θὰ μοῦ εἰπῆτε: Μὰ ἀρκεῖ νὰ κρατῇ τις πόζα γιὰ νὰ ἔχῃ success ; Δὲν ἀρκεῖ μονον αὐτό. Μία καλὴ προικοῦλα εὐκολύνει σημαντικὰ τὴν ἀποκατάστασιν, καὶ ἡ προῖκα ἑνὸς Κράτους ἀποτελεῖται ἀπὸ ὁωρηκτὰ καὶ τορπιλοβόλα, ἀπὸ καταδρομικὰ καὶ κανονιοφόρους, ἀπὸ πυροβολαρχίας καὶ ἀπὸ συναγερμοὺς πεζικοῦ. Ἑτοίμασες τὴν προῖκά σου καὶ ἔρεις νὰ κρατῇς; τὴ θέσι σου; Τότε δίκα θὰ πᾶνε καλά. Καὶ αὐτὸ, ποῦ φαίνεται, πῶς εἶνε καιρὸς ἐπὶ τέλους νὰ ὀνομασθῇ ἄψογος στάσις...

ΣΑΡΑΝΤΑΠΟΣ

ΟΙ ΑΝΔΡΙΑΝΤΕΣ

Ἡ δρᾶσις τῶν Ἑλληνίδων γυναικῶν κατὰ τὴν περίοδον αὐτὴν τῆς ἐθνικῆς κινήσεως; εἶνε τοιαύτη, ὥστε θεβαιω, μ νον ἐπαίνους δύναται νὰ προκαλέσῃ. Αἱ κυρίαι ὄχι μόνον ἐπιλαμπρύνθησαν, ὄχι μόνον προηγήθησαν πάσης ἀνάγκης, ἀλλὰ καὶ ἐπέδειξαν πρακτικότητα πνεύματος ὑπερβαίνουσαν πᾶσαν προσδοκίαν.

Δυπούμεθα ἐν τούτοις μὴ δυνάμενοι νὰ ἐξάρωμεν ἐπίσης πρακτικότητα εἰς τὴν τελευταίαν πρότασιν περὶ ἀνδριάντων. Αἱ κυρίαι πρ τείνουν νὰ ἱδρυθοῦν εἰ ἀνδριά τες τῶν δύο πρωτεργατῶν τῶν Ἑλλη ικῶν θριάμβων, δι' ἐράνων ἀπ ὀ ὅτως γυναικείων, οἱαδήποτε καὶ ἂν εἶνε ἡ ἔκβασις τοῦ πολέμου. Ἐν πρώτοις ἡ ἔκβασις τοῦ πολέμου δὲν δύναται πλέον νὰ εἶνε παρὰ σύμφωνος πρὸς τὴν ἀρχήν. Ἐξ ἄλλου ἡ ἐξ των πρωτεργατῶν τῆς ἐπιτυχίας αὐτ ς εἶ.ε τέση ἤδη, ὥστε δὲν ὑπάρχει καμμία ἀνάγκη σπουδῆς ἀπὸ τοῦδε πρὸς ἀπ μαρμάρωσιν.

Ἄλλαι εἶνε αἱ μᾶλλον ἐπιτυγχάνουσαι πρωτοβουλίαι, τὰς ὁποίας ἔπρεπε νὰ ἀναλάβουν αἱ κυρίαι. Ἡ δρᾶσις ἐπὶ τοῦ φιλανθρωπικοῦ πεδίου δὲν ἐτελείωσεν ἀκόμη. Αἱ ἐκγένειαι τῶν ἀπόρων ἐπιστράτων, αἱ εἰκ γένειαι τῶν τραυματιῶν τοῦ ἐπ ίου θὰ ἀφήσῃ ὁ πόλεμ ς ἀ ικάνους πρὸς ἐργασίαν, αἱ ἐκγένειαι τῶν νεκρῶν τοῦ πολέμου, περιμένουν. Ἡ βοήθεια τῶν Ἑλληνίδων ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου θὰ εἶνε πάντοτε εὐπρόσδεκτος καὶ ἀναγκαία.

Ὅταν ἡ ἐργασία αὐτὴ τελειώσῃ — καὶ εἶνε ἐργασία πολλὴ καὶ μεγάλη ἀκόμη — ὑπάρχει κιρὸς νὰ σκεφθῶμεν διὰ τὴν δόξαν. Ἀλλὰ καὶ τότε ἀπὸ τὴν γυναικείαν λεπτότητα θὰ ἐπεριμένα εν μᾶλλον νὰ ἐνθυμηθῇ τοὺς ἀγῶνας, ἀλλὰ καὶ δι' αὐτὸ ἀκριβῶς καὶ περισσότερον νὰ θυμαστοῦς, ἥρωας τοῦ πολέμου, τῶν ὁποίων τὸ μνημεῖον ἔπρεπε νὰ ζητήσουν νὰ ὑψώσουν περιφανεῖς καὶ ἐμπνευσμένον καὶ ἀλλαγὴν τῶν τάσεων τῆς Ἑλληνικῆς Τέχνης αἱ Ἑλληνίδες.

Ο ΚΗΠΟΣ ΤΩΝ ΧΑΡΙΤΩΝ

ΚΙΟΚΗΠΟ

ΕΣΤΙΑ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Διά τάς Ἀθήνας ἐτησία . . . . Δρ. 18
Διά τάς ἐπαρχίας 20
Διά τό ἐξωτερικόν μὲ ἀποστολήν τρίς τῆς ἑβδομάδος. . . 30
Διά τό ἐξωτερικόν ἐτησία μὲ ἀποστολήν καθ' ἑκάστην 40

Ἀναλόγως καὶ ἡ ἐξάμηνος

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 5 ΛΕΠΤΑ ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ

Τηλ. Διευθύνσις ΕΣΤΙΑΝ, Ἀθήνας

Ἀριθ. Τηλεφώνου 141

ΜΕ ΔΙΓΑ ΛΟΓΙΑ

Ἡ Νομαρχία ἀπέστειλεν ἔγγραφον πρὸς τὴν Γεν. Ἀποθήκην τοῦ Πειραιῶς πρὸς ἀποστολήν εἰς Ἀθήνας ἐνδυμάτων διὰ γραφὴν ὑπὸ γυναικῶν ἀπόρων ἐπιστρίτων.

— Ἡ Νομαρχία θὰ διανείμῃ τὰ πρὸς ραφὴν ἐνδύματα πρὸς ὁμολογίαν καὶ εἰκαίαν διεξαγωγὴν τῆς ἐργασίας.

— Πλείστοι ἐκ τῶν οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων κατετάχθησαν εἰς τὸν στρατὸν μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπασπιστοῦ, δυνάμει τοῦ τελευταίου ἡμοσιευθέντος διατάγματος.

— Πολλοὶ δὲ ἐξ αὐτῶν καὶ ἀνεχώρησαν ἤδη διὰ τὴν Νίκαν Ἑλλάδα.

— Ἡ τηλεγραφικὴ γραμμὴ Καβλαρίου—Κοζάνης ἤτις λόγῳ τῶν κτιριακῶν μεταβολῶν εἶχε καταστραφῆ, ἀποκατεστάθη σύντονῳ ἐνεργείᾳ τοῦ τηλεγραφικοῦ λόχου.

— Ἡ δικογραφία διὰ τὴν καταγγελίαν κατὰ τῆς κατὰ τὸ ἔτος 1908 ἐξετασθείσης ἐπιτροπῆς τοῦ Ἀρσακείου ἀπεστάλη εἰς Σύρον πρὸς ἐξέτασιν μαρτύρων τινῶν.

— Κατόπιν δὲ θὰ ὑποβληθῇ εἰς τὸν Εἰσαγγελέα, συγχρόνως μὲ τὴν δικογραφίαν τῆς ὑποθέσεως Μαυρομιχάλη.

— Ἐντὸς τῶν ἡμερῶν τούτων εἰσάγεται εἰς τὸ συμβούλιον τῶν Πλημμελειοδικῶν ἡ πρότασις τοῦ κ. Βρυκοῦ διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῶν πλαστῶν ἀπολυτηρίων.

— Μόλις ἐγένετο ἡ ἐπιστράτευσις ἐδημοσιεύθη, ὅτι κάποιος δι' τοῦ β. υλευτοῦ κ. Στρατούλη προσέφερεν εἰς τὸ ἔθνος 25 χιλ. δρχ. τὰς μὲν 15 χιλ. ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τοῦ πολέμου τὰς δὲ 10 χιλ. ὑπὲρ τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἀπόρων ἐπιστρατ ν.

— Ὁ ἄγνωστος ἐζήτησεν ὡς μόνην χάριν νὰ γίνῃ δεκτὸς ὡς ἐθελοντὴς εἰς τὸν στρατὸν καὶ νὰ σταλῇ εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τοῦ πυρός.

— Σήμερον ἐγνώσθη ὅτι ὁ κύριος οὗτος εἶνε ὁ γνωστὸς ἐν Ἀθήναις διευθυντὴς τοῦ Ἐστιατορίου ἡ «Ἀφροδίτη» Νικόλαος Ι. Τριφύλλης.

— Εἶναι ἄξιος θαυμασμοῦ ὁ κ. Τριφύλλης διότι ἐνῷ δὲν εἶνε πλούσιος, ἔδωκεν ὅλα ὅσα εἶχεν, ἐπὶ πλέον δὲ καὶ τὴν ζωήν του.

— Καὶ εἶχε δίκαιον ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ὅταν συγχαίρων αὐτὸν ἔλεγεν· «Ἔθνος τὸ ὁποῖον ἔχει τοιούτους πολίτας εἶνε βέβαιον ὅτι θὰ νικήσῃ».

—Χασέδες, περκάλια, σινδονόκινα, δίμητα πανιά, φανέλλες, ζεφύρια, εἰς τὴν διάλυσιν Γεωρ. Δ. Στιμπάδου.

— Καπνίζετε σιγαρέττα πολυτελείας Muratti στοῦ Σ. Τζανε (Σταδ ου 1) ἀδελ. Πέρση (Ζωοδ ου 19) καὶ εἰς ὅλα τὰ κιλικιοπωλεῖα.

Οἱ ἔρανοι τῆς Ἀμερικῆς

Πρωΐ-πρωΐ σήμερον νέον τηλεγράφημα τῆς «Ἀτλαντίδος» τῆς Ἀμερικῆς ἀνήγγειλε πρὸς τὸν Διευθυντήν της τὸ ἀποτέλεσμα τῶν χθεσινῶν ἐράνων ἀνελθόντων εἰς 50 χιλ. φρ. Τὸ μέχρι σήμερον συγκεντρωθὲν ποσὸν ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς ἐφημερίδος ἀνῆλθεν εἰς 275 χιλ. φραγκων, ὑπὲρ τοῦ ἔργου τῆς πριγκηπισσ ς Σοφίας.

Κατάταξις ἀεροναύτου

Διὰ Β. Διατάγματος κατατάσσεται εἰς τὸν στρατὸν καὶ εἰς τὸ ὅπλον τοῦ μηχανικοῦ, μὲ τὸν β θμὸν τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ ὁ μηχανικὸς καὶ ἔχων δίπλωμα ἀεροπόρου ἰδιώτης κ. Ἐμ. Ἀργυρόπουλος.

Ἡ κηδεία τοῦ Ζαχαρία

Ἐπιβλητικὴ εἰς κοινωνικὴν συμμετοχὴν ἐγένετο χθὲς ἡ κηδεία τοῦ Πρ ἐδρ υ τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν Ζαχαρία Γ. Ζαχαρία.

Τὸ Συμβούλιον τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου κατέθηκε στέφανον ἐπὶ τῆς σορ ῦ τοῦ μεταστάντος, παρηκολούθησε δὲ μετὰ τῶν μελῶν του τὴν ἐκφορὰν, συλλυπηθὲν εἶτα τὴν οἰκ γένειαν αὐτοῦ. Ἐπὶ πλέον ἡ σημαία τοῦ σωματείου θαμείνη ἐπὶ τριήμερον μεσίστιος εἰς τὸ κατάστημα τοῦ Συλλόγου.

Μία δήλωσις

Ὁ κ. Κ. Χατζῆ Δαοὺτ Φαρκοὺχ ἐδημοσίευσε δήλωσιν, κατὰ τὴν ὁποίαν Ἑταιρεία πλέον ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦτο δὲν ὑφίσταται καὶ ὅτι ἑπομένως τὸ κατασχεθὲν ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου ἀτμόπλοιον «Μαΐν» ἀνήκει εἰς τὴν διαδεχθ.σαν τὴν Ἑταιρείαν Χατζῆ-Δαοὺτ Ἀμερικανικὴν Ἑταιρείαν.

Μετὰ 15 ἔτη

Συνελήφθη ὁ Ἀν. Ἀτζόν, καθ ὅσον ἐτραυμάτισεν εἰς τὸν ἀριστερὸν ὀφθαλμὸν διὰ σιδηροῦ ὀργάνου τὴν Κ. Δούζη, μεθ' ἧς συνέζη παρανόμως ἐπὶ 15 ἔτη καὶ ἥτις τοῦ ἐζήτησε χρήματα.

Ἀλλαλογραφία

Ἀναγνώστριαν «Ἑστίας». Ἡ δικαιοτάτη πρότασίς σας εὑρίσκεται ἐν τῇ πραγματοποιήσει της. Ὁ κ. Δήμαρχος προέτεινεν ἤδη ἡμιεπισήμως τὸ πρᾶγμα εἰς τὸ Δημοτικὸν συμβούλιον καὶ πρόκειται περὶ ἔδρ ου πολὺ μᾶλλον κεντρικῆς.

Κον Μ. Μ. Μ. Κατ' ἀρχὴν ὀρθὴ ἡ γνώμη σας· θὰ προκαλέσει ὅμως ἡ ἀνακίνησις τοῦ ζητήματος, καὶ μάλιστα κατὰ τὴν στιγμὴν αὐτὴν, τόσας παρεξηγήσεις ἐκ μέρους τῶν ἡμετέρων ὥστε προτιμότερον νὰ παρακάμψωμεν τὸν σκόπελον.

Ἡ συγκοινωνία μας

ΠΕΜΠΤΗ 25 Ὀκτωβρίου.— Εἰς Εὐρώπην ἐν γένει καὶ Ἀμερικὴν (Τζὼν) μεσημβρίαν. Εἰς Σμύρνην, Κων)πολιν, Ρωσσίαν (Ρωσσικὸν) 11 π. μ. Εἰς Σερβίαν, Βουλγαρίαν καὶ Ρουμανίαν (διὰ Ταργίστης) μεσημβρίαν. Εἰς Ἰκαρίαν, Σάμον, Λέρον, Πάτμον, Κάλυμνον, Νίσυρον, Σύμνη, Ρόδον, Χάλκην, Κῶν, Κάσσον καὶ Κάρπαθον (Πανταλέοντος) 8 π. μ.

Νέος γνωρίζων καλῶς τὴν ὑπηρεσίαν ὑπαλλήλου καφενείου, ζαχαροπλαστείου καὶ ζυθοπωλείου, ζητεῖ ἐργασίαν. Ἀπευθυντέον Κ. Ρ., γραφεῖα «Ἑστίας».

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΑΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΚΑΙ ΗΜΕΣΟΛΑΒΗΣΙΣ

Η ΓΕΦΥΡΑ ΤΟΥ ΑΞΙΟΥ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Τετάρτη 11 π. μ. (ἀπ' εὐθείας). — Ζωηροτάτη ὑπῆρξεν ἡ ἐντύπωσις ἐκ τῶν ἐν τῇ Βουλῇ χθεσινῶν δηλώσεων τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ Σὲρ Ἔδ. Γκρέϋ, αἵτινες ἐχαρακτηρίσθησαν ὡς ἡ ἐπικύρωσις τῆς πανδήμου Κοινῆς Γνώμης περὶ τῶν ἐπιβεβλημένων ἀποτελεσμάτων τοῦ πολέμου.

Ὁ Ἄγγλος ὑπουργὸς, λέγει ὁ «Ἡμερήσιος Τηλέγραφος» πιστοποιῶν τὸ δικαίωμα τῶν πολεμικῶν τοῦ νὰ διατυπώσουν τοὺς ὅρους τῆς εἰρήνης. Βεβαιώσας δὲ προσθέτως, ὅτι καὶ Δυνάμεις οὐδόλως θὰ ὑποπτεύθωσιν εἰς τὸ νὰ κανονίσουν τὰς ἰδέας των σύμφωνα πρὸς τὴν πορείαν τῶν γεγονότων», οὐδὲν ἄλλο ἔπραξεν ἢ νὰ ἐπικυρώσῃ διὰ διπλωματικῆς ἐκφράσεως τὴν ἀρχήν: «ἡ Βαλκανικὴ διὰ τοὺς Βαλκανικούς».

Ἐκ τῶν δηλώσεων τοῦ Σὲρ Ἔδουαρδ συνάγεται καὶ ἡ κρατοῦσα μεταξύ, τοὐλάχιστον τῶν Δυνάμεων τῆς Τριπλῆς Συνεννοήσεως, γνώμη, ὅτι ἡ μεσολάβησις εἶνε πολὺ δύσκολος ἐφ' ὅσον δὲν ζητεῖται παρ' ἀμφοτέρων τῶν ἐμπολέμων στρατοπέδων.

ΤΙ ΑΚΡΙΒΩΣ ΕΙΠΕΝ

Εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπεβλήθη χθὲς ἡ ἑξῆς ἐπερώτησις:

«Εἶνε ἀληθὲς ὅτι οἱ συμμαχοι εἶνε ἕτοιμοι νὰ διαπραγματευθοῦν εἰρήνην μετὰ τῆς Τουρκίας, ἀλλ' ὅτι δὲν δύνανται ἀσφαλίσῃ τὴν ἀναγνωρίζεται δὲ τὸ δικαίωμα ὡς ἐκ τῶν νικῶν των νὰ καθορίσουν τοὺς ὅρους ;»

Καὶ ὁ σὲρ Ἔδουαρδ Γκρέϋ ἀπήντησεν ὡς ἑξῆς:

«Οὐδεμία τοιαύτη ἀνακοίνωσις ἐγένετο ἐκ μέρους τῶν συμμάχων· ἀλλ' ἐφ' ὅσον γνωρίζω, οὐδεμία Δύναμις εἶνε διατεθειμένη ν' ἀμφισβητήσῃ τὸ δικαίωμα αὐτῶν ὅπως καθορίσουν τοὺς ὅρους τῆς εἰρήνης, ὡς ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ πολέμου.» (Χειροκροτήματα).

Ὁ κ. Γκρέϋ προσέθεσεν ὅτι δὲν πιστεύει, ὅτι αἱ Δυνάμεις θὰβραδύνουν περισσότερον παντὸς ἄλλου νὰ προσαρμόσουν τὰς βλέψεις των πρὸς τὴν φορὰν τῶν πραγμάτων.

ΑΛΛΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς τῆς Ἀγγλίας προέβη καὶ πρὸ ἑξαημέρου εἰς πολὺ σεβαρὰς δηλώσεις ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων ἐν σχέσει πρὸς τὸν πόλεμον, λαβὼν ἀφορμὴν ἐξ ἐπερωτήσεως φιλοτούρκου βουλευτοῦ Κίγκ, ἐπεβεβαίωσε τὴν ἑξῆς ὁρμαθὸν ἐρωτημάτων:

α') Συναφώνησαν πρὸ τῆς ἐκρήξεως τοῦ πολέμου αἱ Δυνάμεις νὰ διατηρήσουν τὸ καθεστὼς ἐν τῇ Βαλκανικῇ;

β') Ἀνεκοίνωσαν τὴν ἀπόφασίν των ταύτην πρὸς τὰ Βαλκανικὰ κράτη;

γ') Μὴ τυχὸν, συνεπείᾳ τῶν κατόπιν νικῶν τῶν συμμάχων, παραιτέρω συνεννοήσεις διεξήχθησαν ἐπὶ τοῦ θέματ ς μεταξὺ τῶν Δυνάμεων; καὶ

δ') Ἐὰν ἡ πολιτικὴ τῆς Ἀγγλίας ὡς καὶ τῶν λοιπῶν Δυνάμεων εἶνε διατεθειμένη, ἀνεξαρτήτως τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ πολέμου, νὰ διατηρήσῃ τὴν ἐδαφικὴν ἐπικυριαρχίαν τῆς Τουρκίας ἐπὶ τῆς Μακεδονίας.

Σὲρ Ἔδ. Γκρέϋ: «Ἡ ἀπάντησις ὡς πρὸς τὸ α καὶ β' μέρος τῆς ἐρωτήσεως εἶνε καταφατική· οὐδ' ὑπῆρξαν ἄλλως τε διαφορετικαὶ καὶ αἱ δηλώσεις αὐτῶν τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν κατὰ τὴν προτεραίαν τοῦ πολέμου.

«Ὡς πρὸς τὴν γ' ἐρώτησιν εἶνε ἀληθὲς ὅτι διεξάγονται συνεννοήσεις μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων Μ. Δυνάμεων, ὡς πρὸς τὰς διαφόρους ἀπόψεις τῆς καταστάσεως τῆς δημιουργουμένης ἐκ τῆς προόδου τοῦ πολέμου· ἀκριβῶς ὅμως ἕνεκα τούτου οὐδεκαῖον θὰ ἦτο νὰ μὴ προβῶ εἰς κομμιαν δήλωσιν τὴν παροῦσαν στιγμὴν ἐν σχέσει πρὸς τὴν πολιτικὴν τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν ἄλλων Δυνάμεων, αἵτινες, μετὰ χαρᾶς λέγω, ἀκολουθοῦν πρὸς ἀλλήλας τὴν ὁδόν, ἣν ἀπ' ἀρχῆς τῆς ὁμοφωνίας ἐχάραξαν.

«Ἔστω βεβαία ἡ Βουλή, ὅτι θὰ προβῶ εἰς περαιτέρω ἀνακοινώσεις εὐθὺς ὡς ἤθελε καταστῇ τοῦτο δυνατόν· ἐλπίζω ὅτι θὰ συμφωνήσῃ πρὸς τὴν γνώμην μου περὶ τοῦ δυσχεροῦς τοῦ νὰ προβῶ σήμερον εἰς ἰδιαιτέρας δηλώσεις περὶ τῆς ἰδιοκτήτης μας πολιτικῆς, καθ' ὃν ἀκριβῶς χρόνον πρώτιστον καθῆκον ἔχομεν νὰ εὑρισκώμεθα ἐν συνεννοήσει μετ' ἄλλων Δυνάμεων πρὸς προαγωγὴν τῆς γενικῆς Εὐρωπαϊκῆς συνεννοήσεως.»

Σ. Ε. Αἱ χθεσιναὶ δηλώσεις τοῦ Ἀγγλου ὑπουργοῦ δέον ἀκριβῶς νὰ χαρακτηρισθῶσιν ὡς ἡ συνέχεια τῶν ἀνωτέρω—ἐκεῖναι δηλ. τὸς ὁποίας ὑπεσχέθη ὅτι θὰ ἔκαμνεν εὐθὺς ὡς αἱ περιστάσεις τοῦ τὸ ἐπέτρεπον.

Η ΓΑΛΛΙΑ ΚΑΙ Η ΜΕΣΟΛΑΒΗΣΙΣ

ΤΙ ΑΠΑΝΤΗΣΙΝ ΕΔΩΚΕ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Τετάρτη 11 π. μ. (ἀπ' εὐθείας).— Ὁ ἐν Παρισίοις ἀνταποκριτὴς τῶν «Τάϊμς» τηλεγραφεῖ ὅτ , κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ Πρακτορείου Χαβᾶς, ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις εἰς νέαν ἐπίσημον αἴτησιν τῆς Τουρκίας περὶ μεσολαβήσεως, διαβιβασθεῖσαν διὰ τοῦ ἐν Παρισίοις πρεσβευτοῦ της, ἀπήντησεν ὅτι ἡ πρότασις περὶ μεσολαβήσεως ἀπὸ μέρους οὐδετέρου Κράτους ἀποκλείει πᾶσαν ἰδέαν ἐξασκήσεως πιέσεως ἐπὶ τῶν ἐμπολέμων.

Ὁ κ. Πουανκαρὲ προσέθεσεν, ὅτι αἱ Δυνάμεις δὲν δύνανται νὰ προχωρήσωσιν εἰς διαβήματα πρὸς κατάπαυσιν τῶν ἐχθροπραξιῶν, παρὰ ἐφ' ὅσον πάντες οἱ ἐμπόλεμοι θ' ἀπεδέχοντο τὴν μεσολάβησιν.

Ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις, κατόπιν τοῦ νέου διαβήματος τῆς Πόλης, ἀνεκοίνωσε πρὸς τὰς Δυνάμεις ὅτι εἶνε διατεθειμένη νὰ συνεννοηθῇ μετ' αὐτῶν ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τῆς Πόλης.

ΒΑΡΥΣΗΜΑΝΤΟΝ ΑΡΘΡΟΝ ΤΩΝ "ΤΑΪΜΣ,,

ΤΙΜΗ ΚΑΙ ΔΟΞΑΙ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΝ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Τετάρτη 11 π. μ. (ἀπ' εὐθείας).— Ἰδιαιτέρας προσοχῆς ἄξιον εἶνε τὸ σημερινὸν κύριον ἄρθρον τῶν «Τάϊμς», τονίζον τὴν τελείαν παρελυσίαν καὶ τὸ ἀνοργάνωτον τῆς κατὰ κράτος ἡττηθείσης Τουρκίας.

«Ἡ αἴτησις τῆς Πόλης πρὸς τὰς Δυνάμεις, ὅπως μεσολαβήσωσι διὰ τὴν κατάπαυσιν τῶν ἐχθροπραξιῶν, καθ' ὃ τρόπον διετυπώθη, δὲν μᾶς φέρει ἐγγύτερον πρὸς τὴν εἰρήνην· καὶ ἦτο πολὺ φυσικὸν αἱ Δυνάμεις ν' ἀποκρούσουν τοιαύτην αἴτησιν. Οἱ σύμμαχοι ἑπομένως θὰ βαδίσουν πλέον πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν...»

Καὶ ἐξακολουθεῖ:

«Τώρα, ὁπότε ὁ πόλεμος θεωρεῖται κατ' οὐσίαν πλέον ὡς λῆξας, καὶ μάλιστα εὐνοϊκώτατα διὰ τοὺς συμμάχους, ἀποτελεῖ δι' ἡμᾶς ὑποχρέωσιν ἡ εἰλικρινὴς ἀναγνώρισις τῶν ἀμετατρέπτων αὐτοῦ ἀποτελεσμάτων συνοψιζομένων εἰς τὴν ἀρχὴν ἡ Βαλκανικὴ διὰ τοὺς Βαλκανικούς».

«Εὑρισκόμεθα δὲ ἐν πληρεστάτῃ συμφωνίᾳ πρὸς τὴν πανευρωπαϊκὴν Κοινὴν Γνώμην καὶ διερμηνεύομεν πιστότατα τὸ ὁμόθυμον αἴσθημα τοῦ Ἀγγλικοῦ λαοῦ, τονίζοντες ὡς ἐπιβεβλημένην νὰ ἐπικρατήσῃ τὴν ἀρχὴν ταύτην.

«Εἶνε πράγματι τόσον παγκοίνως ἀποδεδεγμένη ἤδη ἐκ μέρους τοῦ Ἀγγλικοῦ Κοινοῦ ἡ γνώμη, ὅτι πρέπει ν' ἀφεθοῦν τὰ Βαλκανικὰ κράτη νὰ καρπωθοῦν τὰς νίκας των, ὥστε νὰ προκαλῇ ἐντύπωσιν τὸ γεγονὸς ὅτι οὐδὲ μία κἂν ἠκούσθη φωνὴ διάφορον ἀπηχοῦσα γνώμην. Καὶ πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι ἐλάχιστοι μέχρι σήμερον ὑπῆρξαν αἱ περιστάσεις, καθ' ἃς τόσον ἀδιαιρέτως σύμφωνος εὑρέθη ἡ Βρεττανικὴ Κοινὴ Γνώμη.

«Ἐλησμονήθησαν δὲ ὑπὸ τῶν ἐμπολέμων καὶ αὐταὶ ἀκόμη αἱ κομμαντικαὶ διενέξεις καὶ αἱ παλαιότεραι πεποιθήσεις. Νομίζει κανεὶς ὅτι ὁ πόλεμος εἰς τὴν Βαλκανικὴν ὑπῆρξεν ὁ σωτὴρ ἰατρὸς πάντων τῶν προγενεστέρων δεινῶν.

«Οὔτε καὶ θὰ εὑρεθῇ βεβαίως χεὶρ, ἡ ὁποία νὰ ἐγερθῇ διὰ νὰ ἀποτρέψῃ τοιαύτην ἀνάκτησιν δικαίων, κερδηθεῖσαν μὲ τόσην γενναιότητα καὶ παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν μὲ τὴν αἰχμὴν τοῦ ξίφους...»

«Οἱ σύμμαχοι λαοί, ἐπιλέγει ὁ ἀρθρογράφος, διὰ τῶν ἀφαντάστων αὐτῶν θυσιῶν, διὰ τῆς τόλμης καὶ τῆς ἀνδρείας των, διὰ τῶν ἡρωικῶν αὐτῶν νεκρῶν καὶ τῶν θαυμαστῶν κατορθωμάτων των ἐκέρδισαν τὸ δικαίωμα νὰ κανονίσουν καὶ τὸ μέλλον αὐτῶν. Ἡδὲ στάσις ἡ συμπαθής, ἡ ἐπιδεικνυομένη ἀπὸ μέρους τῆς Αὐστρίας, ἡ γελίνη μεθ' ἧς παρακολουθεῖ τὰ γεγονότα ἡ Ρωσικὴ Κυβέρνησις καὶ ὁ περιορισμὸς τῆς ἐχθρικῆς γλώσσης τοῦ Γερμανικοῦ Τύπου ἀποτελοῦσι τὸ ἀψευδέστερον μαρτύριον τῆς βαθυτάτης ἐντυπώσεως τὴν ὁποίαν ἐπροξένησαν καθ' ἅπασαν τὴν Εὐρώπην τῶν συμμάχων τὰ τρόπαια.»

ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΑΤΟΝ ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ "ΧΡΟΝΟΥ,,

Η ΔΙΑΦΩΝΙΑ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΙΑΣ

Σημερινὸν ἐκ Παρισίων τηλεγράφημα ἀγγέλλει, ὅτι ὁ Παρισινὸς «Χρόνος», ἐν νεωτέρῳ αὐτοῦ ἄρθρῳ τῆς ἑσπέρας τῆς χθές, περὶ τῆς στάσεως τῆς Αὐστρίας εἰς τὴν προκειμένην κρίσιν, λέγει ὅτι ἡ ἄρνησις τῆς ἀποδοχῆς τοῦ σχεδίου τοῦ κ. Σαζόνωφ περὶ ἐδαφικῆς ἀνεξιοτελείας πείθει ὅτι ἡ Αὐστρία ἐπιφυλάσσεται νὰ διαπραγματευθῇ ἀπ' εὐθείας μετ' τῶν ἐμπολέμων ὅ,τι δὲν θὰ ἦτο ἀποδεκτὸν διὰ τὴν Εὐρώπην.

Ἡ Αὐστρία θὰ εἶχε συμφέρον νὰ καθορίσῃ παρὰ ταῖς Μ. Δυνάμεσι τίνας οἰκονομικὰς ἐγγυήσεις ἐπιθυμεῖ. ὁπότε διὰ συμφωνίας μετ' αὐτῶν θὰ εἶχε τὴν βεβαιότητα νὰ τὰς ἐπιτύχῃ. Ἀπεναντίας, ἐπιφυλάσσουσα εἰς ἑαυτὴν ἐλευθερίαν. ἀφήνει ἐλευθέρους καὶ τοὺς ἄλλους.

«Καὶ ἂν οἱ Βαλκαν. σύμμαχοι εἶχον νὰ ὑποστοῦν Αὐστριακὴν πίεσιν, θὰ εὗρισκαν εἰς ἀντίρροπον τὴν διπλωματικὴν βοήθειαν τῆς Τριπλῆς Συνεννοήσεως.

«Ἂν μία ἢ πλείονες Δυνάμεις ἐσκέπτοντο νὰ ταπεινώσουν τὰ Βαλκανικὰ κράτη, δὲν ἤθελον εὑρεθῇ πρὸ μόνης τῆς ἀντεστάσεως τῶν κρατῶν τούτων.»

ΚΑΤΕΣΤΡΑΦΗ Η ΓΕΦΥΡΑ ΤΟΥ ΑΞ.ΟΥ;

ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΝ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Τετάρτη 11 π.μ. (ἀπ' εὐθείας).—Ὁ εἰδικὸς ἀπεσταλμένος τοῦ «Ἡμερησίου Τηλεγράφου» τηλεγραφεῖ ἐκ Βερροίας, ὅτι ὁ Τουρκικὸς στρατὸς, φεύγων πρὸς τὴν Θεσσαλονίκην κατέστρεψε τὴν ἐπὶ τοῦ Ἀξιοῦ μεγάλην γέφυραν παρὰ τὸ Γοπσίν.

Σ. Ε. Ἡ εἴδησις οὐδαμόθεν ἐπεβεβαιώθη. Ἡ γέφυρα, περὶ ἧς ἀναφέρει ὁ Ἄγγλος ἀνταποκριτὴς, εἶνε προφανῶς ἡ μεγάλη ξυλίνη γέφυρα, ἥτις ἑνώνει τὸς δύο ὄχθας τ ῦ Ἀξιοῦ, μήκους ἄνω τῶν τετρακοσίων μέτρων. Πλὴν αὐτῆς ὅμως ὑπάρχει καὶ ἡ μεγάλη σιδηροδρομικὴ γέφυρα, ἐγγύτατα κειμένη. Ὁπωσδήποτε ὅμως καὶ ἡ πρόχειρος ζεῦξις τοῦ ποταμ ῦ δὲν εἶνε δύσκολος, καθόσον ὁ ποταμὸς εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο εἶνε εὐρύτατος καὶ τὸ ρεῦμα δὲν ἔχει μεγάλην ὁρμήν.

ΝΕΑ ΝΙΚΗ ΤΩΝ ΒΟΥΛΓΑΡΩΝ

ΣΟΦΙΑ, 24 Ὀκτωβρίου. (Ἀθην. Πρακτ.) — Ὁ Βουλγαρικὸς στρατὸς κατεστρόβησε χθὲς τὴν τουρκικὴν ὀπισθοφυλακὴν, ἥτις ἀπεσύρθη ἐσπευσμένως πρὸς τὴν Κατάλτζαν.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

ΑΠΟΛΥΤΟΣ ΗΣΥΧΙΑ

Κατέπλευσε σήμερον τὴν πρωΐαν ἐκ Θεσσαλονίκης τὸ ἀτμόπλοιον «Εὐτέρπη» τοῦ Λόϋδ τὸ ὁποῖον ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν τὴν Δευτέραν. Ὁ ὑποπλοίαρχος τοῦ ἀτμοπλοίου, τὸν ὁποῖον εἴδομεν εὐθὺς μετὰ τὸν κατάπλουν ἀφηγεῖται πολλὰ ἐνδιαφέροντα περὶ τῆς καταστάσεως ἐν τῇ πόλει τῇ Θεσσαλονίκης.

Ἀπὸ δεκαημέρου καὶ πλέον μεγάλαι ἀνησυχίαι ἐπεκράτουν μεταξὺ τῶν κατοίκων διὰ τοὺς φόβους παρεκτροπῶν τοῦ ἐν τῇ πόλει στρατ ῦ. Φαίνεται δὲ ὅτι οἱ φόβοι οὗτοι ἐθεωρήθησαν βάσιμοι καὶ εἰς τοὺς προξένους κύκλους τῆς πόλεως, καθόσον ὁ πρόξενος τῆς Αὐστρίας ἐκράτησε δύο ἀτμόπλοια τοῦ Λόϋδ. τὴν «Εὐτέρπην» καὶ τὸ «Οὐράνιον», διὰ νὰ εἶνε πρόχειρα ὅπως παραλάβουν τοὺς Αὐστριακοὺς ὑπηκόους.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως κατέπλευσαν εἰς τὸν λιμένα τῆς Θεσσαλονίκης δύο Ἀγγλικὰ πολεμικά, ἓν Γαλλικὸν καὶ ἕν Αὐστριακόν, ἀνεμένετο δὲ καὶ ἓν Γερμανικόν. Φαίνεται δὲ ὅτι τόσον ἡ παρουσία τῶν ξένων πολεμικῶν, ὅσον καὶ ἡ ἔξοδος τοῦ μεγαλειτέρου μέρους τῆς φρουρᾶς τῆς πόλεως πρὸς τὸν ποταμὸν Ἐχέδωρον, ὅπου τὸ στρατηγεῖον, συνετέλεσαν εἰς τὸ νὰ καθησυχάσουν τοὺς κατοίκους, διότι, ὅταν ἡ «Εὐτέρπη» ἀπέπλευσεν, ἀπόλυτος ἡσυχία ἐπεκράτει ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς σκέψεις περὶ παραδόσεως τῆς πόλεως ἄνευ μάχης εἰς τὸν προσεγγίζοντα Ἑλληνικὸν στρατὸν, φαίνεται ὅτι τοιαύτην γνώμην ἀπὸ ἡμερῶν ὑπεστήριζεν ὁ Διοικητὴς τοῦ Νομοῦ, ἔχων συμφώνους καὶ τοὺς Προξένους, ἐνδιαφερομένους διὰ τὴν ἡσυχίαν τῆς πόλεως. Ἀντέτεινεν ὅμως ὁ στρατιωτικὸς διοικητὴς, ὅστις ἐθεώρει ὅτι ἔδιγε τὴν φιλοτιμίαν του ἡ παράδοσις τῆς πόλεως ἄνευ μάχης. Ἐξετραχύνθησαν μάλιστα τὰ πράγματα εἰς σημεῖον, ὥστε διάφοροι διαδόσεις νὰ κυκλοφορήσουν περὶ αὐτοκτονίας τοῦ Βαλῆ, περὶ ἐρίδων κατὰ τὰς συσκέψεις κλπ.

Ὁπωσδήποτε, τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἡ «Εὐτέρπη» ἀπέπλευσεν ἐκ Θεσσαλονίκης, δηλαδὴ τὴν πρωΐαν τῆς Δευτέρας, ὁ Διοικητὴς εἶχε μεταβῇ πάλιν ἔξω τῆς πόλεως πρὸς συνεννόησιν μετὰ τοῦ στρατιωτικοῦ ἀρχηγοῦ, καὶ ἀνεμένετο ἀνυπομόνως νὰ ἐπιστρέψῃ διὰ νὰ φέρῃ εἰδήσεις περὶ τῶν ἀποφάσεων.

Εἰς τὴν πόλιν ἔχει φθάσει διάφορα ὑπολείμματα στρατοῦ ἐν ἀθλίᾳ καταστάσει καὶ εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ἀποσυνθέσεως, ὥστε ἦτο ἀδύνατον νὰ χρησιμοποιηθῶσιν. Ἐν γένει δὲ γενικὴ ἀποθάρρυνσις ἐπικράτει εἰς τὸν στρατὸν καὶ εἰς τὸν Τουρκικὸν ὄχλον περὶ τῆς τύχης τῆς πόλεως.

Οἱ ἐπιβάται τῆς «Ἐσπέρας» ἐλάχιστα προσθέτουν εἰς τὰς ἀνωτέρω πληροφορίας. Βεβαιοῦν μόνον ὅτι συνεπείᾳ τῆς κρατούσης ἀνησυχίας, πολλὰ τῶν καταστημάτων μένουν κλειστὰ καὶ οἱ Χριστιανοὶ κάτοικοι τῆς πόλεως ἔλαβον διαφόρους προφυλάξεις. Οἱ Τοῦρκοι ἤρχισαν νὰ σχηματίζουν πεποίθησιν ὅτι ἡ πόλις ταχέως θὰ πέσῃ εἰς χεῖρας τῶν Ἑλλήνων. Τοῦτο ὅμως, ἀντὶ νὰ τοὺς ἐξαρεθίσῃ τοὺς ἔκαμεν ἀπεναντίας ἡσυχωτέρους καὶ ἐξαιρετικῶς περιποιητικοὺς πρὸς τοὺς Ἕλληνας. Οἱ Ἕλληνες ἐπίσης δὲν ἔπαυσαν νὰ ἐκδηλώνουν αἰσθήματα πρὸς τὸν Ἑλληνικὸ